

РЕШЕНИЕ

№ 4262

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 08.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4772** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е във връзка с постановено по адм. дело № 1811/2020г. решение № 6433/01.06.2020г. на Върховния административен съд, IV отделение и след връщане на делото от ВАС за ново разглеждане от друг състав на АССГ с дадени указания по реда на чл. 224 АПК .

М. М. Р. М., действащ лично и като законен представител на малолетното си дете Р. М., търсещи закрила от И., чрез представител по пълномощие адв. Т. И. обжалват решение № 5164 от 20.08.2019 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателите е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че изложените от оспорващите факти не са анализирани изцяло, което е довело до неправилни правни изводи за липса на предпоставки за предоставяне на международна закрила. Поддържа се незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено в противоречие със закона и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В проведеното открито съдебно заседание М. М. Р. М., се явява лично и като законен представител на малолетното си дете Р. М., поддържа оспорването, чрез назначения от съда преводач .Жалбоподателите се представляват се от адв. С.Р., която представя писмени

бележки . Не се претендират разноски.

Ответникът – председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), чрез пълномощника си юрк. М., оспорва жалбата. Не претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по подадена молба за предоставяне на международна закрила ,вх. № РД09-ВР-884 от 21.11.2018г. на РПЦ –С. отдел „ПМЗ“-кв. Военна рампа от М. М. Р. М., във връзка с допусната с решение № ВР-40 от 20.11.2018г на интервюиращ орган при председателя на ДАБ-МС до разглеждане в производство по общия ред, последваща, по смисъла на т.6,§1 от ДР на ЗУБ, негова молба, с рег. №УП-13434/26.09.2018г. за международна закрила. Като нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход ,кандидатът е представил „Свидетелство за водно кръщение“ и доказателства за обстоятелството, че в Република България е пристигнал малолетния му син Р. М..

С молба, вх. № РД 09-ВР-734 от 24.10.2018г. М. М. Р. М., като баща и законен представител е поискал закрила за малолетния си син Р. М., [дата на раждане] , в [населено място], И. .Със заповед на кмета на Столична община ,район „К. поляна“, на основание чл.25,ал.2 ЗУБ М. М. Р. М. е назначен за представител на малолетния Р. М.. Административният орган е обединил двете преписки, разгледал е двете молби в едно общо производство ,по арг. от чл.32 АПК, и е издал оспореното в настоящото съдебно производство решение № 5164 от 20.08.2019 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

С Решение №16564/04.10.2017 година на председателя на ДАБ към МС на РБ е отказано предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут на М. М. Р. М..

С Решение № 7267/01.12.2017 година, постановено по адм. дело № 12375/2017 година по описа на Административен съд София-град е отхвърлена жалбата на М. М. Р. М.-гражданин на Ислямска Република И. срещу Решение №16564/04.10.2017 година, с което на чужденеца е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

С Решение № 10188/26.07.2018 година, постановено по адм.дело № 2023/2018 година по описа на Върховния административен - Трето отделение е оставено в сила Решение №7267/01.12.2017 година, постановено от АССГ по адм. дело 12375/2017 година.

На жалбоподателите са съставени регистрационни листове с приложение,извършена е проверка в системата Евродак и са запознати чрез писмени указания с превод за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията им, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

На жалбоподателите е връчена покана за насрочено интервю. На 16.01.2019 г., в присъствието на адв. Д. Р. и на преводача И. З., е проведено интервю с М. М. Р. М.. От данните от интервюто се установява, че жалбоподателя М. е изложил бежанска история, която касае него и малолетното му дете. Разказал, че е решил да смени религиозната си принадлежност още щом пристигнал в България – след като бил

задържан и арестуван в затворения център в Любимец, където се запознал с друг иранец А. Дини, който бил приел християнската религия и провеждал беседи на задържаните. След като го освободили от центъра в Любимец, жалбоподателят дошъл в С. и се свързал с иранци, които вече са приели християнската религия, и с пастор И., който бил с ирански произход, но живеел от много години в България. Именно от пастор И. приел официално християнството като станал протестант. Бил извършен ритуал на колективно водно кръщение – жалбоподателят и други иранци облекли бели дрехи, влезли в река, била им прочетена молитва. Ритуалът означавал, че всичките им грехове остават във водата и започват живота си с нова религия – християнството. Жалбоподателят посещавал ежеседмични религиозни сбирки с други иранци. Запознат е с института на прошката в християнската религия Представил Свидетелство за водно кръщение, издадено на 15.09.2018г. от Християнска църква „Мисията - Всички за един“, заявил че не си е сменил името, защото си го харесва; разказал, че синът му Р. М. е пристигнал в РБългария 4 месеца и 10-20 дни преди интервюто, не поддържа никаква връзка с майка му, тъй като между тях са възникнали спорове след като си е сменил религията, а детето му пристигнало в България заедно с неговата майка; детето останало България, защото избрало да живее при него, а майка му се върнала в И., синът му не е покръстен, но общувал с български деца и знаел доста по-добре български от него. Съпругата му в И. е започнала процедура, по развод, посочил е, че ако се върне в И. няма да може да изповядва религията си и няма да може да възпитава сина си в християнските ценности, в И. има смъртна присъда, която е обсъдена, но не иска да разсъждава дори и за минималната възможност да бъде върнат в И..

С писмо рег. № УП-5929/26.11.2018 г. на директора на специализирана дирекция „М“ - ДАНС съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 ЗДАНС на ДАБ е съобщено, че специализираният орган не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето, регистрирано в РПЦ С. като Р. М., роден на 25.10.2012г. в И., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

С писмо рег. № УП-13434/26.02.2019 г. на директора на специализирана дирекция „М“ - ДАНС съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 ЗДАНС на ДАБ е съобщено, че специализираният орган не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето, регистрирано в РПЦ С. като М. М. Р. М., [дата на раждане] в И., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

На основание чл. 15, ал. 4 вр. чл. 15, ал. 1 ЗЗДет с писма рег. № УП 13434/ 15.03.2019 г. са уведомени ДСП „К. село“ и Държавна агенция за закрила на детето във връзка с образуваното производство по предоставяне на международна закрила на малолетния чужденец Р. М.. На 22.03.2019 година от Дирекция“Социално подпомагане- В.“е депозиран Социален доклад.

В изпълнение на диспозицията на чл. 25, ал. 2 ЗУБ, на основание заповед № СОА16-РД09-1242/07.10.2016г. на кмета на Столична община и във връзка с писмо, вх. № РКП19-ДИ05-21/16.01.2019г. на началник отдел „ПМЗ“кв. Военна рампа, ДАБ-МС, със заповед № РОК19-РД56-13 / 22.01.2019 г. кмета на район „К. поляна“ е определил М. М. Р. М. за представител на малолетното си дете Р. М., в производството по ЗУБ.

По преписката е приобщена справка вх. № МД 739 от 05.11.2018г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Ислямска република И. – актуално положение в страната, съставена съгласно Методологията на Европейската служба за

подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа. Данните от същата са анализирани в обстоятелствената част на оспорения акт.

Административното производство е приключило с издаването на обжалваното решение. Административният орган е приел, че не са налице предпоставките по чл.8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец на молителите. Посочената от молителя М., причина заради която е напуснал държавата си по произход е била анализирана и обсъдена задълбочено, като е счтена за неоснователна за получаването на закрила. Отказът на председателя на ДАБ-МС по първата молба на М. М. Р. М. за предоставяне на международна закрила е бил потвърден от две съдебни инстанции. Административният орган е приел и, че доколкото в случая е подадена последваща молба за международна закрила от молителя М. ,то изтъкнатото от него новонастъпило обстоятелство, че е Република България е приел християнството и няма да може да практикува християнската религия в И. е неоснователно, като се е позовал и анализирал данните в справка вх. № МД 739/05.11.2018г. и е посочил че чужденеца не би имал никакви проблеми и за него не би имало последствия от смяната на религиозната си принадлежност ,ако продължи в И. да практикува християнството дискретно и не търси публичност. Предвид, че от молителя не са изтъкнати факти, които да разкриват наличието на действителни пречки той да изповядва християнската вяра в родината си, е прието че състоянието на религиозните свободи в И., както и нетолерантното отношение към изповядването на християнството, само по себе си не е основание за предоставяне на статут, ако не се установи, че лицето е напуснало държавата по произход поради основателен страх от преследване. По отношение на малолетния му син, е прието ,че детето легално е доведено от съпругата на М. в Република България на 06.09.2019г. ,предадено на бащата му, след което на 13.09.2019г. майката се е завърнала в И.. Административният орган е приел, че не са налице предпоставките по чл.8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец на жалбоподателите , тъй като не се установяват причини за основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, и поради тези причини жалбоподателят М. да не може или да не желае да се ползва от закрилата на държавата си по произход или да се завърне в нея заедно с малолетния си син. Административният орган е приел, че не са налице и предпоставките по чл.9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като от изложеното от жалбоподателя М. и от извършеното проучване на ситуацията в И. не може да се направи предположение за бъдещ риск от тежко посегателство, като изтезание или нечовешко и унизително отнасяне, както и за безогледно насилие, нито съществува въоръжен конфликт. По отношение на малолетния Р. М. административният орган е обсъдил „Насоките за определяне на висшите интереси на детето „ издадени от Върховния комисариат на ООН за бежанците приз 2008г. и констатациите в представения от социалните работници доклад, в който е посочено, че бащата полага грижи за детето си и има възможност да осигури и задоволи емоционалните и хигиенно битови нужди на сина си ,както и подходящ режим за отглеждане ,съобразно пола и възрастта му.

Във връзка с горното административният орган е установил липсата на условия за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ и на статут на бежанец по чл. 8,

ал. 1 от ЗУБ, поради което е приел, че молбите за закрила на жалбоподателя и неговото малолетно дете следва да се отхвърлят.

В хода на съдебното производство по адм.д. № 10975/2019г. по описа на АССГ е приета Справка вх. № МД 529 от 27.09.2019г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Ислямска република И. – актуално положение в страната и по конкретно какво е отношението на държавните органи към лица приели християнската религия в друга държава, съставена съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа. Видно от представения и приетия по делото в превод от персийски на български език документ е, че бракът на жалбоподателя М. е прекратен и са му били предоставени родителски права за отглеждане на малолетния Р. М.. Представена е от молителите и справка от декември 2019г. за страната по произход от „Център за правна помощ – глас в България“, в която се сочи че въпреки, че християнството е признато като официална религия в конституцията на И., много от законите са базирани на шиитската традиция. Държавата не припознава евангелистите като християни, с което граждани, приели евангелизма, не могат да се ползват и смалкото права, формално отредени на християнското малцинство в страната.

В хода на настоящото съдебно производство съдът уведоми за датата и часа на откритото съдебно заседание Дирекция „Социално подпомагане“ В., в качеството му на орган по чл.15,л.6 ЗЗДт., със задължение за нсроченото съдебно заседание да изрази становище, а при невъзможност – да представи доклад на основание чл.21,т.15 от ЗЗДт. В приетия по делото социален доклад са описани резултатите от проведената беседа с бащата на Р. М., като е преразказана неговата бежанска история. В доклада се съдържа информация относно грижите, които бащата полага за детето, за жилищните условия и среда на детето, за възпитанието, образованието и социалната му интеграция.

В о.с.з. на 08.07.2020 г. от процесуалния представител на ответника е представена и приета по делото актуална подробна справка с вх. № МД-273/20.05.2020 г. от която става ясно, че Ислямска република И. не е засегната от международен въоръжен конфликт, нито съществува вътрешен такъв, а равнището на сигурност за гражданите е сравнително спокойно.

В о.с.з. на 08.07.2020 г. от процесуалния представител на жалбоподателя е представена и приета по делото справка за актуалната ситуация в Ислямска република И., изготвена от „Център за правна помощ – Глас в България“ от май 2020. От представената справка е видно състоянието на религиозните свободи в Ислямска република И., както и нетолерантното отношение към изповядването на християнството.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в срока по чл. 87 ЗУБ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет - компетентен орган съгласно чл. 48, ал. 1, т. 1 ЗУБ.

Решението е поставено в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Според чл.4, ал.1 от ЗУБ, всеки чужденец може да поиска предоставяне на закрила в Република България в съответствие с разпоредбите на този закон.

Основният принцип на бежанската закрила - принципът за "non-refoulement" (забрана за връщане) е прогласен в нормата на чл.4, ал.3 от ЗУБ – чужденец, влязъл в България, за да потърси закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Фактите и обстоятелствата, относими към основателността на молбата на чужденеца, търсещ закрила в държава членка на Европейския съюз, се оценяват съгласно Директива 2004/83/ЕО от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаване и правното положение на гражданите на трети държави като бежанци или като лица, които по други причини, се нуждаят от закрила.

В конкретния случай след подаване на молби за международна закрила жалбоподателите са регистрирани в ДАБ и им е открито лично дело съгласно нормата на чл. 61, ал. 2 ЗУБ. Едновременно с извършване на регистрацията по чл. 61, ал. 2 ЗУБ на жалбоподателите е връчен екземпляр от Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, както и списък с организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемна в ДАБ при МС. По този начин е предоставена изискуемата се от нормата на чл. 58, ал. 6 ЗУБ безплатна правна и процедурна информация относно реда, по който ще се разгледа, на език, на който разбира, в срок, позволяващ им да упражнят правата си на кандидат за международна закрила. Със заповед на кмета на Столична община „район „К. поляна“, на основание чл.25,ал.2 ЗУБ жалбоподателя М. М. Р. М. е назначен за представител на малолетния си син Р. М..

Проведено е интервю, обективизирано в писмен протокол. Взети са необходимите мерки интервюто да се проведе при условия, които дават възможност М. М. Р. М. да изложи по последователен начин, максимално изчерпателно всички свои и на малолетния си син основания за търсената закрила. За това свидетелства съдържанието на протокола за поведено интервю, в хода на което оспорваният е могъл да представи всички елементи по чл. 4, ал. 2 от Директива 2011/95/ЕС, обосноваващи молбата му. Той е внимателно изслушан, не е ограничаван в изявленията си, поставяни са му уточняващи въпроси.

В хода на административното производство са събрани наличните по случая доказателства, изяснени са всички заявени от М. М. Р. М. новонастъпили обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение, както и заявените от М. М. Р. М. обстоятелства, отнасящи се до малолетния му син, взета е предвид актуалната обща информация за държавата на произхода им и е преценена сигурността ѝ. Изпълнено е

изискването на чл.15, ал.6 от ЗЗДет, като представен доклад от Дирекция „Социално подпомагане”В.. Следователно процедурата за предоставяне на международна закрила е надлежно проведена.

Съдът намира, че ответният административен орган е оценил молбите на жалбоподателите в съответствие с критериите, заложи в чл.4 от Директивата. Административният орган е изтъкнал фактите, че в интервюто на 16.01.2019г. молителят М. е заявил, че е сменил религиозната си принадлежност и при евентуално им връщане с детето в И. няма да може да практикува новата си религия, както и няма да може да възпитава сина си в християнските ценности. Заявил е също и че „...християнството няма нищо общо с моята бежанска история”. Безспорно е установено, че при попълване на рег. лист № УП-13434/26.04.2017г.М. , изрично е заявил че е мюсюлманин –сунит, като в проведените интервюта не е споделял, че е имал интерес към християнството в И., и е разказал съвършено различна бежанска история, заявил е че е искал да отиде в А. или Германия. Видно е от датата на свидетелството за приемане на християнската вяра от молителя М./ „ Водно кръщение”от 15.09.2018г./, че същото е извършено два месеца след като е постановено от Върховния административен съд решение № 10188/26.07.2018г. Това поставя под съмнение твърдението на молителя, направено на интервюто от 16.01.2019г., че е започнал да се интересува от християнската религия 15-16 месеца преди „кръщенето” и това го е мотивирало да подаде последваща молба за международна закрила. Предвид легалното напускане на държавата по произход, както и че не се твърди и не се доказва от жалбоподателите да са напуснали държавата по произход поради основателен страх от преследване, неотнормимо към преценката за наличие на предпоставки за предоставяне на статут на бежанец е позовването на състоянието на религиозните свободи в Ислямска република И., както и нетолерантното отношение към изповядването на християнството. От анализа на действията на жалбоподателя М. може да се приеме, че същият е приел християнската религия с единствената цел да получи статут на бежанец или хуманитарен статут.

След съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства в административната преписка, проведеното интервю с жалбоподателя М., административният орган е достигнал до правилния извод, че за жалбоподателите не са налице основателни опасения от преследване, основани на някой от признаците по чл.8, ал.1 от ЗУБ. Дори и властите при обстоятелствата по делото да узнаят за настъпилата промяна в религията на жалбоподателя, то това не съставлява основание за предоставяне на закрила. Така съгласно чл. 8, ал.6 ЗУБ, опасенията от преследване може да се основават на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му, особено ако се установи, че тази дейност представлява израз или продължение на убежденията или ориентацията, изразявани в държавата по произход, освен когато тя е извършена единствено с цел чужденецът да получи международна закрила по този закон. Идентично изключващо основание е предвидено и по чл.9, ал.3 ЗУБ относно реалната опасност от тежки посегателства, "основана на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му, особено ако се установи, че тази дейност представлява израз или продължение на убежденията или ориентацията, изразявани в държавата по произход, освен ако тя е извършена единствено с цел чужденецът да получи международна закрила по този закон.

Именно изключващите основания по чл.8, ал.6 и чл.9, ал.3 ЗУБ са относими в процесния случай. Твърдението за приемане на християнството е въведено в производството по последващата молба за закрила. Обосновано поради това органът е приел в оспореното решение, че формалното приемане на християнството е извършено с цел обосноваване на материално-правно основание за закрила. Настоящата съдебна инстанция не установява обстоятелства при провеждането на административното производство, от които да може да се направи обоснован извод за нарушаване и несъобразяване на висшите интереси на детето, и предвид обстоятелството, че неговата майка се намира в страната му на произход. Факта, че малолетния Р. М. се е интегрирал успешно в Р България не е от категорията за достатъчните за предоставяне на статут по смисъла на чл.8 и чл.9 ЗУБ.

В хода на производството жалбоподателят М. не представи достатъчно доказателства за да убеди съда в основателността на молбата си за международна закрила на основание, че при връщането му в И. ще бъде подложен на забраненото третиране по чл.2 и чл.3 ЕКЗПЧ или в нарушение на принципа за забрана за връщане" по чл.33 от Женевската конвенция за бежанците, чл.4, ал.3 ЗУБ, чл.18 от Хартата за основните права на ЕС, относими към предоставянето на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. За да се предостави хуманитарен статут на жалбоподателя и малолетното му дете, съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, кандидатите трябва да са изложени на реална опасност от тежки посегателства като: смъртно наказание или екзекуция; или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Неоснователни са доводите, че административния орган не е събрал информация и не се е позовал на такава за положението на завръщащите се в И. граждани, които са се обърнали в християнството от исляма. Ноторно известно е обстоятелството, че в И. не е налице въоръжен вътрешен или международен конфликт и обществената ситуация не може да се квалифицира като обуславяща извод за безогледно насилие. Законодателството, касаещо човешките права като правото на живот, на свобода и сигурност, наред с политическите права, ролята на парламента и правителството за спазването им, препоръки и доклади за спазването на правата, данни за нарушението на тези права, съставляват основно съдържание в приетите по делото и обсъдени по фактите справки на Дирекцията към ДАБ за ситуацията в И.. В контекста на критериите по чл. 98, ал. 2, т.1-4 ЗУБ, в мотивите на оспореното решение са направени изводи за степента, в която държавата в И. предлага защита срещу преследване и полага усилия за опазване на реда, сигурността и защита на правата на своите граждани.

Следва да се посочи и, че справките от 2019г.- с № МД -118/14.02.2019г., № МД-529-27.09.2019г., и справка № МД -273/20.05.2020г. съдържат идентични данни за общата ситуация в И., която следва да се счита за мирна и безопасна страна според регионалните стандарти.

Справка МД- 620 от 07.09.2018г./л.30-33 по адм.д.№ 10675/2019г. на АССГ/ разглежда положението на християните в И. и по специално на тези които преди това са изповядали друга религия/ислям/.Съдът констатира, че ответника в оспореното оспореното решение на стр.2 и стр. 3 ,подробно е обсъдил нововъведените обстоятелства от жалбоподателя М. е мотивирал изводите си за липсата на основания за предоставяне на бежански статут на М. М. Р. М. и малолетния му син Р. М. по

смисъла на чл.8 ЗУБ ,като се е позовал на данни от Доклад на британския Н. О. от месец март 2018-м.септември 2018г., които се съдържат в тази справка. Тези данни са цитирани и в т. 3.”Какво е отношението на държавните органи в И. към лица,приели християнската религия в друга държава?” ,представена от ответника и приета като доказателство по делото справка № МД -529/27.09.2020г.в о.с.з. на 22.10.2019г.по адм.д. № 10675/2019г. по описа на съда.

Относно положението на завръщащите се лица в И., в справката от 14.02.2019г. и справката от 27.09.2019г. са съдържат данни от доклад на австралийското министерство на външните работи и търговията от които е видно че правителството на И. не проявява интерес към завръщащи се граждани, подали молба за закрила и получили отказ. По критериите на съдебната практика на Съда по правата на човека, цитирана по т. 62 и 63 от заключението на генералния адвокат по преюдициалното дело Ф., след внимателен анализ на обстоятелствата, заявени от жалбоподателите и публичните източници на информация, то следва извод, че смяната на религията не следва да бъде ценено като основание за предоставяне на закрила, в конкретния случай промяната е основана на цели, свързани с узаконяване на престоя в страната –„опортюнистични цели“, и поради това са налице изключенията по чл.8, ал.6 и чл.9, ал.3 ЗУБ.

Съгласно чл.9, ал.2 от ЗУБ субекти на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия.Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации, не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Молбата на жалбоподателя не се подкрепя от доказателства в този смисъл.

Жалбоподателят М. се домогва да докаже, че реалната опасност от тежки посегателства се основава на действията му, извършени след като е напуснал И. – приемане на християнството в България.

Административният орган е приел, че водното кръщение в България е формален акт единствено с цел да се получи закрила, което е основание за отказване на закрила.

Съдът намира изводите на административния орган за правилни и основани на доказателствата по делото. Жалбоподателите не доказаха по делото преследване на религиозна основа, също не обосноваха по достоверен начин, че бъдат изправени пред риск от нарушение на правото им на живот, или нечовешко или унижително отношение, надхвърлящи определен праг на търпимост, поради религиозната принадлежност на жалбоподателя М., обуславящи извод за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1 и ал.2 ЗУБ, както правилно е преценено в оспореното по делото решение.

С оглед изложеното и като е приел ,че не са налице основания по чл.8 и чл.9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателите ,административния орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата,която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноси този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл.172,ал.2 АПс,Административен съд София-град

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на М. М. Р. М., действащ лично и като законен представител на малолетното си дете Р. М., търсещи закрила от И. срещу решение № 5164 от 20.08.2019 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателите е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: